

28 יוני 2017

A\Y-14612618.DOC\חיפה\מדינת ישראל\מסלולי\מסלולי\מסלולי

חידושי פסיקה |

האם נהג שליחויות שעבד באופן קבוע עם חברה גדולה ייחשב לעובד החברה?

12-14-26932, סלקום ישראל בע"מ נגד ואצ'סלב איליאגוייב, 1 במאי 2018

מאת עו"ד איל צורף*

העובדות

ואצ'סלב איליאגוייב (להלן: "התובע"), סיפק לחברת סלקום ישראל בע"מ (להלן: "סלקום") שירותי שליחויות במשך כ-10.5 שנים ברציפות. ההתקשרות בין הצדדים הוגדרה כהתקשרות עם ספק/קבלן חיצוני, התובע היה רשום כעצמאי ברשויות המס וקיבל תשלומים מסלקום כנגד חשבונית. התובע ביצע את שירותי השליחויות באמצעות רכב מסחרי שבעלותו והוא נשא בכל הוצאות הרכב.

לאחר סיום ההתקשרות בין הצדדים, הגיש התובע תביעה לבית הדין האזורי בתל אביב, שבה ביקש לקבוע כי התקיימו בינו לבין סלקום יחסי עובד-מעסיק, וכי יש לחייב את סלקום לשלם לו פיצויי פיטורים, הלנת פיצויי פיטורים וזכויות סוציאליות נוספות.

תביעתו של התובע כנגד סלקום הוגשה על סך של 334,600 ₪.

פסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה

בית הדין האזורי לעבודה קבע כי חרף העובדה כי התובע היה רשום כעצמאי, ולמרות שהצדדים הגדירו את יחסי הצדדים כך, בין הצדדים התקיימו יחסי עובד-מעסיק, ובהתאם לכך חייב את סלקום לשלם לתובע את הסך של 196,471 ₪ בגין זכויות לעובד. כמו כן, חוייבה סלקום לשלם לתובע 20,000 ₪ כהוצאות משפט.

על פסק הדין הגישה סלקום ערעור לבית הדין הארצי לעבודה.

בית הדין האזורי לעבודה קבע כי מעמדו של אדם כ"עובד" אינו נקבע על פי התיאור שניתן לו על ידי הצדדים, אלא על סמך נסיבות המקרה. המבחנים לצורך קביעת מעמדו של אדם כ"עובד", הינם רבים, כאשר לדוגמה בוחנים האם מבצע העבודה מהווה חלק מהמערך הארגוני של החברה, האם מבצע העבודה ביצע את השירותים במסגרת עסק עצמאי משלו, וכו'.

הואיל והצדדים הגדירו את יחסי העסקיים כיחסים של מזמין שירותים-קבלן חיצוני, הרי שעל התובע מוטל להוכיח, כי המתכונת האמיתית של ההתקשרות היתה של עובד-מעסיק ולא כפי שהוגדר בין הצדדים.

בית הדין קבע כי התובע השתלב במערך האירגוני של סלקום.

לשכת המסחר והתעשייה
חיפה והצפון

מידע עבודה

פסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה

מנגד, קבע בית הדין הארצי כי עוד קודם לתקופת ההתקשרות בין הצדדים התובע היה רשום כעוסק מורשה עצמאי, וביצע עבור חברה אחרת שירותי שליחויות. התובע ביצע את עבודתו באמצעות רכב מסחרי שבבעלותו, הוא נשא בהוצאות מימון הרכב ובהוצאות דלק, רישוי וביטוח. התובע נהנה מהטבות מס ותכנון מס במכירת הרכב והחלפתו, והדבר היה יכול להשפיע במידה לא מבוטלת על גובה הכנסותיו והוצאותיו כעצמאי. כל אלה מצביעים על מצב שאינו אופייני למי שמעמדו מוגדר כעובד.

אכן, התובע ביצע שליחויות רק עבור סלקום ולא עבור כל חברה אחרת. עובדה אשר אינה אופיינית לקבלן עצמאי. עם זאת, לא הוכח כי נאסר על התובע להתקשר עם גורמים אחרים. התובע אף היה רשאי להעסיק עובדים מטעמו, אך בחר שלא לעשות כן.

בית הדין קבע כי התמונה לגבי מעמדו של התובע אינה חד משמעית. בית הדין קבע כי לא הוכח כי התובע קופח בתנאי ההתקשרות איתו, כי אם ההיפך מכך, סלקום נהגה עם התובע ביד נדיבה. במצב דברים זה, הנטל מוטל על התובע להוכיח, כי מתכונת ההעסקה הפורמלית (לקוח-ספק), אינה משקפת נאמנה את ההתקשרות עימו.

על כן, פסק בית הדין הארצי כי התובע לא הצליח להוכיח כי התקיימו בינו לבין סלקום יחסי עובד-מעסיק.

בהתאם לכך, בית הדין קיבל את ערעורה של סלקום, ופסק כי על התובע להשיב לסלקום את כל הסכומים שקיבל ממנה בגין פסק הדין של בית הדין האזורי (למעלה מ- 216,000 ₪), וכמו כן חייב את התובע לשלם לסלקום סך של 10,000 ₪ בגין הוצאות המשפט בערעור.

פסק הדין הנ"ל, ממשיך את המגמה, לפיה תביעות לא מוצדקות של פרילאנסים, נדחות בבית הדין הארצי לעבודה. לדעתנו, יש לתת לחברה מסחרית אשר מתקשרת עם פרילאנס למתן שירות כלשהו, ודאות לגבי מעמדו של נותן השירותים, ועל כן פסקי הדין, הקובעים כי פרילאנסים עצמאים הם אכן קבלנים עצמאיים ולא עובדים, הינם פסקי דין חשובים ביותר גם מבחינה מסחרית וכלכלית.

*עו"ד איל צורף הוא יועץ הלשכה בדיני עבודה

